

פרק י'

יחידה 19: משירת שאל והתנבותו (א'-ט'ז)

32

ספר שמואל א' פרק י'

7. כי אמר לך:
א. הלא משחר ה"ז?
ב. מה זה היה כל קרש?
ג. נבצאו האתנות?
ד. זמי אביהם?
ה. מה אעשה ככז?"
8. דוד של שאלות מעניין ורוצה לדעת "מה אמר לכם שמואל".
מה היא תשובה שאלות?

9. בפרקנו אנו שואלים מניין לגדולה, על אף שהוגע ממשפטה פשוטה, ומתנהה אף שאבוי לא היהنبي. מכך אנו לומדים שה'בודק את מידותי של האדם ואלה יחושו ומונמדן. אילו דברים יכול האדם להשיג בחוזה נבכי שיפחח תינוי או תיתן לו?

31

ספר שמואל א' פרק י'

מילת שאל		סוף ימי הטוטופים	
מילת שאל	הנושא שאל והגילוח	שאל והזרק אוריוד	על טומאל
ג'רץ	סדר-היר	י"ה-כ"ז	א-ה-ג'

יחידה 19 - משירת שאל והתנבותו (א'-ט'ז)

1. להשילם: בפסוק א' משיר שמואל את שאל ביטולש פיעולות:

א.
ב.
ג.

2. שמואל מפרט בפני שאל את האירועים שיקורו,
כדי לאמת את מילתו.

סדר המנחים					
המפשש	מקום	מספר האנשים	מה יקרה	במי השיגש	במי האנשיים
"בלצרם היו מעמד..."					
"ויהפ מס והאלות..."					
"ארה כ' בגוא..."					

3. ראש' מסביר ש'גביעת האלקיום' הוא קריית עירם. מושון קראי ר' המקום (העירו בתחילת פרק י')?

4. לזכור מה יש לחבל הנגנים? כל גנינה?

5. מודיע ההפלא כל היודעים את שאל "מארחמל שלשים"?

6. הסבירו את דבריו של ה'איש משם' (פסוק יב): "זמי אביהם".

הקדמה

מי זוכה בנבואה - לא כל אדם זוכה להיותنبي, רק "בhaioto מאנשי החכמה, ויראת שמים והפרישות, והשכל, וטוב המידות כולם, כאשר העיקר אצלנו 'אין הנבואה שורה אלא על חכם גיבור ועשיר'" (רמב"ם, בהקדמתו למשנה). נוסף לכך, גם מצב רוחו של האדם הוא תנאי להשתרתת הנבואה. הנבואה שורה מתוך שמחה, כיון שהשמחה מבטאת את קרבת ה', שהוא מקור העונג והשמחה. ישנן מספר דרכיים להגיע לשמחה, כגון שמיינעת נגינה מיוחדת, עליה לבית המקדש וכו'.

למעשה הנביא שימש בכמה תפקידים: 1. מחנן ומשפיע לערכיים מוסריים; 2. מורה דרך להנאהה הלאומית בעניינים גורליים, כגון לצאת למלחמה או לא לצאת למלחמה, לפועלך או אחרך; 3. מדריך את היחיד למוצא פתרון לספקותיו; 4. הגדת עתידות.

ביחידת הפסוקים שלפנינו, אנו לומדים על הגדת העתידות של הנביא.

בני הנבאים - בעבר היו מעין בתים ספר לנבואה, שבהם היו מתכנסים אנשים מיוחדים שרצו להתנבה. הם היו מתקדשים ומיכנים עצם לקראות הנבואה, ואם היו זוכים - היו מתנבאים. הנבואה הייתה ניתנת למי שרואו לכך (בלי קשר למעמדו וליחסו).

עיסוק בתכנים המרכזיים

- א. מדוע מושחים את המלך דודו בא שם?
- ב. חשבו, מה אנו יכולים ללמד מכל אחד מהפגשים על מעלו של שאל?
- ג. מדוע שמואל מצווה על שאל להמתין שבעה ימים עד להקרבת העולה?

אפשרויות לمعנה ולדין

תחילת פרק י' הנה המשך ישיר לפסוקי הסיום של פרק ט'. שמואל מושח את שאל בשמן, חלק ממהלך מינויו למלך על ישראל. מדוע נעשית המשיחה בשמן? יתכן שהדבר בא לرمוז לנו על התוכונה המייחדת של השמן - ציפתו על פני המים. הדבר מלמד על תפקידו של המלך, כמניג נישא מעל העם, המושך אותם אחיו ולא להיפר.

להוכחת אמיתות דבריו, נותן שמואל לשאול שלושה סימנים לאירועים העתידיים להתרחש בתחום ארץ בנימין.

הפגש הראשון מסמן לשאול שעליו לעזוב את עניין האתונות, גם מכיוון שהן כבר נמצאו, וגם מכיוון שהוא כעת מלך ישראל וועלוי לדאוג לעניינים כליליים יותר.³⁷ המפגש יתקיים באلون תבור - מקום שנזכר
כך על שם עז אלון מפורסם - או שמדובר על אזור מישורי.³⁸

במפגש השני שואל פוגש אנשים המגיישים לו ללחם. נתינת הלוחם לאדם אחר מרמזת לנו על ההכרה במלכות שואול, כיון שבנתינה זו הם נדרשים לבבדו. המפגש יתקיים באלוקים בית אל - ב万家 הנמצאת בבית אל או שם של מקום שנמצא בסביבות בית אל.³⁹

הפגש השלישי מתרחש בצלצח, דואק עם אנשים המגייעים ממוקם קבורת רחל,⁴⁰ שהרי שואול בא משפט בנימין - בנה של רחל.

במפגש השלישי שואול פוגש את חבל הנביאים, ובעצמו זוכה לנבואה. במהלך מפגש זה מתרחש אירוע מיוחד: בדרך כלל הנביאים היו יורדים מן הבמה כדי להתכנס לנבואה (באמצעות כלי נגינה), ורך לאחר שהיו מקבלים נבואה היו עולים לבמה. אצל שואול קרה הפוך - שואול עלה על הבמה כדי להתנבא. ההבדל נועז

37 כן פירש האברבנאל.

38 עפ"י פירוש דעת מקרא.

39 עפ"י פירוש דעת מקרא.

40 רבות נכתב על הסתירה כבירול במקום קבורה של רחל, שהרי בספר בראשית (ל"ה, י"ח) נאמר שנקברה בבית לחם, שבודאי אינה שכנת בנחלת שבט בנימין, ובפרקנו נאמר שנקברה בנחלת שבט בנימין. בバイור סתירה זו כתבנו כפי שפירש דעת מקרא.

בקב ששאל התנבה ללא הינה עצמית, אלא הרוח הגיעה אליו מאתה.⁴¹ לאחר הסקירה של שמואל על שלושת המפגשים, מוסיף שמואל ציווי נוסף - להמתין שבעה ימים, ורק לאחר מכן להזכיר את העולה. מה פשרו של ציווי זה? הרד"ק פירש שהדבר מרמז לנו שrok בעמידה במצווי של שמואל תתקיים מלכותו של שאל. והיה אם לא יעמוד במצווי, מלכותו לא תתקיים. נראה שכונת הדברים היא שלמלך ישנים שני צדדים, והוא צריך לתרמן ביניהם. מצד אחד הוא צריך להיות בעל יוזמה וחופש החלטה, ומצד שני הוא מוגבל לאור מצווי.⁴²

כשצולחת על שאל רוחה - רוח גבורה הנותנת לאדם כוח להציל את אנשי עמו מפני צבאות חזקים - הוא הופך להיות איש אחר בulp לב אחר, ככלומר איש המוכן להניג את העם ולהושיעו מכל צרותיו.

האפשרות ששאל יגיע למדרגת הנבואה הפתיעת את הסובבים אותו, והם מבטאים זאת במילים: "האם שאל בנבאים?" הם לא מודעים לעובדה הפנימית שעשאה שאל ולמתנת שמים שזיכתה אותו בנבואה.

המסרים העולים מן היחידה

- נאמנות לשמירה על סודות** - שאל לא מספר לאיש מה היה תוכן השיח שלו עם שמואל ואת דבר המלוכה.
- מעלת הנבואה** - נבואה היא הדיבור ישיר עם הקב"ה. רק אנשים בעלי רמה מיוחדת יכולים לקבל את הנבואה מאתה.⁴³

הצעות להמחשה ולחרבה

- ניתן לחלק את הכתובת לשלושה חלקים, כך שכל קבוצה תציג את האות (איורים) שניבא שמואל לשאל.
- ניתן לפתוח בכתובת דיון סבב המשמעות של חיפוש סימנים או אותות בחים שלנו. האם אנו מרגשימים שה' שולח לנו סימנים שיכולים להדריך אותנו בחים?

41 פירוש המלביב".

42 כן פירש המלביב".

יחידה 20: המלכת שאול (ו"ז-כ"ז)

33 ספר שמואל א' | פרק י'

יחידה 20 - המלכת שאול (ו"ז-כ"ז)

כלים

פאיiri

השאלה: דעך? (טפק י"ז):
לונן חסוך ובטן.
וליבך טריל' (טפק י"ז)
הרביל נבל לילין.
אנדר דוד מל' שאר' (טפק י"ז)
ונורא לען.
ובבבב אל הגטה' (טפק י"ז)
בטען היללים ועם היללים
השאלה וטן.

10. כתבו במילים לכלם את הוחלת שמוآل לעם המתנכש במצפה.

11. א. מדוע השתמש שמוآل בנורול לבחירת המלך ומדוע הוא יושה זאת ליעי' בימי שיראל?

ב. תארו במיללים לכלם את סדר בחירת המלך עלי-פי הנורול.

12. מה ניתן ללמידה על מידותיו של שאל מכל שהוא "נחבא אל הכלים"?

שאלה המנתה: שאל הגדיך לא ונגע מבני הגליל על צחלו בו.
חידל משבחים מאד את "נעלבם ואיתם עילבים". אל שעיל שפוגעים בהםם - מצלחים ללבילו ולא לטענו חורה.
זה לויל ליעור לאנישים לא יהפיג מגנסים המוזלים בהםם?
כתבו שתי עצות לאנישים אך להצליח להימנע מפצעה.

.א.
.ב.

קדמה

יחידת פסוקים זו מביאה אותנו למטרה של היחידות הקודמות: סוף-סוף שאל מומלך על כל ישראל. בירור באמצעות האורים והתומים - בתקופת השופטים ובית ראשון ניתן היה לשאול באורים ובתומים, כדי לדעת מהו רצון ה'. השופט או המלך היו שואלים את השאלה אל מול הכהן הגדול, ואותיות החושן המונחות על לבו היו זהירות בזו אחר זו ומרכזיות את מילות תשובה שלו.

עיסוק בתכנים המרכזיים

- מדוע הקב"ה מבצע את גילוי המלך דווקא באמצעות גורל האורים והתומים ולא באופן גלוי?
- מדוע לדעתכם שאל נחבא אל הכלים?
- מדוע שאל חוזר לביתו לאחר המלכתו ואינו מתחילה לתפקיד בפועל כמלך?

אפשרויות למענה ולדעת

שמואל אוסף את כל ישראל למצפה, כפי שכבר התכנסו בעבר (פרק ז'). מדוע התכנסו דווקא למצפה? יתכן שמקום זה היה מקום של הקרבת קורבנות ובהיה מזבח,⁴³ וכן היומתאספים שם לתפילה וחזרה בתשובה.

כאשר כל ישראל מוכנסים יחדיו מגיעו הרגע לחשוף את זהותו של המלך. חשיפתו של שאל באה בדרך מיוחדת - הטלת גורלו שאלה באורים ובתומים.⁴⁴ הגורלו והאוריהם והתומים למשעה בוררים בין כל עם ישראל, מפני שתיאורטיות כל אדם מעם ישראל יכול להיות מלך. צורה זו של בירור מלמדת אותנו על השוויון שיש בעם ישראל, ככלומר כולם שוים (כען הגורל של השערירים ביום הכיפורים, ויקרא פרק ט"ז).

יתכן שהמטרה של הגורל והאורים והתומים אינה רק לברור את האנשים שאינם ראויים למלוכה, אלא דוקא לברר מי הוא האיש הרואי למלכות. התהילה הנה חיובי ולא רק שלילי.

אף ששאול יודע שהוא בחירות', שאל נחבא אל הכלים כיון שהוא ברוח מן השורה. רוב העם מקבל מיד את המלך החדש, אלא שככל החלטה ציבורית, תמיד ישנים אנשים שאינם מרצו מההחלטה. בפסוקים אנשים אלו מוכנים 'בני בליעל'. יתכן שבני הבליעל לא זיהו בשאל את דמותו המנהיג שהם 'חלמו' לקבל. יתכן אף שבני הבליעל ביזו את שאל, כיון שהם כלל לא רצו מלך בישראל, אלא סברו ש"איש הישר בעינו עשה".⁴⁵

לנוכח הביצוע שבני הבליעל מפגינים כלפיו, שאל מגלה איפוק. מחלוקת שאל על כבודו הנה בגיגוד להלכה: "מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול". לפי מחשבתו הפרטית שאל נהג כשרה, מצד מידת הענווה שבו. אך יש לדעת שההלכה מתייחסת למקרים כאלה במבטו כללי וללאומי, באופן שימנע השפלה המלכות.

בסוף המלכתו של שאל, הוא חוזר לבתו. הדבר תמהה, מודיע שאל אינו מתחיל לתקף כמלך אלא חוזר למקוםו הפרט? יתכן שרצונו של שאל היה שכל העם יקבל את מלכותו, וכיון שהוא אינו מקובל על כל העם, הילך לבתו. כל עוד אין אחדות בדבר בחירותו למלך, אין הוא מקבל על עצמו את התקף.

המסרים העולים מן היחידה

- שמע חרפתו ואינו מגיב** - שאל שומע את בני הבליעל שמתיחסים אליו בbijoon, אך הוא מחליט להבליג ולא להתייחס לדבריהם.
- אחדות עם ישראל** - שאל מבין שלא אחדות בעם אי אפשר למלוך על ישראל. لكن הוא מתחילה לתקף בפועל כמלך רק לאחר שכולם מסכימים לקבל את מלכותו.

הצעות להמחשה ולהרחבה

ניתן לעורר בכיתה מעין גורל: לכתוב על פתקים את שמות כל התלמידים בכיתה, להכניס אותם לתוך קופסה ולערובם היטב. אפשר לנסות לנחש מי מהתלמידים יעלו בגורל. תוך כדי הפעלה, כדאי לדבר על ההבדל בין הגורל שאנו עושים בכיתה לבין הגורל שעשוה שמואל, שבו הקב"ה הוא שהעלה את השם הנכון.

44 כן פורש בדעת מקרה פסוק כ'.

45 ילקוט מעם לוועז, עמ' קcz.